

A'

TSÁSZÁRI ÉS KIRÁLYIFELSÉG
ENGEDELMÉVEL.

Nro. 29.

Költ Betsbenni, Sz. György Havának. Áprilisnek
11-dik napján 1800-dik Efstendőben.

Béts.

Hetedik Pius Pápa, öfzfe-hivta Mártzius
28-dikán Velentzében a' Cardinálisokat, 's egy
fontos Befzédet tartott hozzájok, a' melly, Pá-
pai tziimer alatt közönségessé tétetődött nyom-
tatásban, 's már ide is el érkezett illy titu-
lussal:

Sanctissimi Domini nostri Pii Divina Provi-
dencia Papae VII. Allocutio habita in Consisto-
rio secreto die XXVIII. Martii MDCCC. Vene-

G g

tiis. In Monasterio S. Georgii Majoris. — Venetiis. Ex Typographia Francisci Andreola. — M.DCCC.

A' Beszéd, így következik:

VENERABILES FRATRES!

Ad supremum Ecclesiae regimen, imperscrutabili Dei iudicio, suffragiis vestris vocati, non sine magnâ animi nostri perturbatione Pontificatum suscepimus. Nam si semper etiam secundis Ecclesiae temporibus, magnum opus Episcopatus fuit, quid adversis, quid turbulentissimis, quid impeditissimis eum futurum esse putandum est?

Quae autem nostra sunt tempora? Exhorrescimus animo, cum officia Supremi Pontificatus perpendimus, et simul temporum nostrorum difficultatem consideramus. Quae praestare debeat Pontifex ad Catholici Gregis custodiam salutemque videmus; qua ratione autem praestare ea possit in tanta hominum licentia, in tanta iurium omnium cum humanorum, tum divinarum conculcatione, in tanto Sacerdotii contemptu, atque in hac Ecclesiae captivitate non videmus. Haec animum nostrum perturbant, haec agitant, haec nos diu noctuque defixos in tanti muneris cogitatione quietos esse nea sinunt.

Vos vero his temporibus nos ad supremum Ecclesiae regimen delegistis? Nosque eos esse putastis, qui possemus Petri Naviculam tot saevientibus ubique tempestatibus regere, onusque hoc (*omnibus etiam humeris formidandum*) nostris viribus sustinere? At quorum ex numero nos de-

delegistis? Nempe ex eo, in quo vix inveniebatur ullus, qui iisdem hisce temporibus, ob admirabilem firmitatem suam in praestanda Ecclesiae fide, non fortissimus haberetur; qui fortunarum rapinam, carcerem, exilia, mortis pericula, acerbissima quaeque perpessus, *spectaculum mundo, angelis, et hominibus factus pro Christo*, non modo tanto honore dignissimus, verum etiam multo magis nobis idoneus esset, qui tanto oneri magna cum Ecclesiae gloria, atque securitate succederet.

Quae fuerunt igitur judicia vestra? Habebatis viros sapientissimos, quibus in tantis procellarum periculis Ecclesiam committeretis, cur eam insipienti committere voluistis? Habebatis sanctissimos, cur peccatorem delegistis? Anne tenuitas nostra, quae explorata omnibus est, ita vestram perspicientiam latuit, ut in re tam manifesta vos uni nihil videretis? An Spiritus ille mentium illustrator, qui *ostendit quos eligit*, abfuit a vobis dum de nobis deliberaretis? Non ita profecto fuit, Venerabiles Fratres; fidenter dicimus, neque id ad nostram, verum ad Dei gloriam dicimus. Adfuit, adfuit Deus sanctissimis mentibus vestris; nosque ii fuimus uni, qui a vobis potissimum eramus omnino deligendi. Cur? Quia licet oculis vestris minime tales videremur, Dei tamen oculis omnium maxime videbamur infirmi. Nimirum iis semper consiliis in Ecclesia sua regenda, ad fortium superbiam confundendam, utitur Deus. Quo vero infirmiora ea sunt quae adhibet; eo magis apparet *Ecclesiam in caelis*

(quod Chrisostomus docet) *radices habere, Deumque esse qui eam ubi que tuetur.*

Repetite quaeso memoria, quae fuerint prima illa Ecclesiae nascentis exordia. Si igitur primis illis temporibus Piscator Petrus paucique Apostoli e Galilaeae obscuritate in hominum lucem ad propagandam Ecclesiam vocati, duce Deo, tanta facere potuerant, ut *in omnem terram exierit sonus eorum*, mirum quidem, verum minime novum videri debet, si nos etiam ex hac insula, quae nobis ex longa procellarum iactatione Ecclesiae orbitati consulere quaerentibus, admirabili quadam Dei providentia, et Augusti Caesaris beneficio (a quo nihil est quod ad Ecclesiae defensionem amplitudinemque Nos non speremus) perfugium praebuit; ex Monasterio ejus Ordinis, cujus sanctissimis legibus Nos instituti fuimus, ad Ecclesiam regendam vocaremur, ut quo tenuiores sumus, eo clarius ostenderemus non a nobis, sed a Deo eam gubernari.

Reget igitur Ecclesiam suam Deus. Quid nos? tanti ne ergo Rectoris tutela securi, infirmitatis nostrae conscii, uni ejus providenti eequiescentes, nulla Christiani Gregis sollicitudine laborabimus? Immo vero eo acrius laborabimus, quo Nos infirmiores esse cognoscimus, atque ita Ecclesiae operam navabimus, perinde quasi a Dei Providentia nihil Nobis sperandum, nihil expectandum cognosceremus. Verum solis ne viribus nostris tantam rem, tam gravem, tam periculosam administrabimus? At quomodo soli poterimus tantam sollicitudinem, tantam curam

rum molem sustinere, nisi vos, Venerabiles Fratres, praesto eritis nobis auxilio vestro?

Quam infelix sit rei Christianae conditio intelligitis. Quam multis praesidiis, in tanta morum corruptela, Christianus grex ad salutem indigeat videtis. Vos igitur, quorum plerique aetate, sapientia universi nobis praestatis, adeste, per viscera D. N. J. Christi rogamus vos, adeste nobis consiliis vestris: quid evellendum, quid plantandum, quid eruendum, quid aedificandum sit nobis ostendite; onus quod humeris nostris imposuistis, vestris viribus allevate. Sanctissime vobis pollicemur, operam, consilia, auxilia vestra, nullo umquam tempore nobis non gratissima esse futura.

Satis ne hoc? Satis quidem ad auxilium nostrum: ad Ecclesiae autem gloriam, ad rei christianae incrementum non satis. Ecclesia, Venerabiles Fratres, indiget nostris exemplis. Magnum profecto vulnus postremis hisce annis Sacerdotium accepit. Quanta cum ejus gloria non commemorabimus. Nullis umquam fortasse antea temporibus tantis athletarum constantissimorum triumphis Ecclesia fuit nobilitata. Quorum ne vestros repetam, admirabiles illos in primis habemus Sanctissimi Parentis, ac Decessoris Nostri, cujus gloriam laborum pro Christo exantlatorum magnitudo immortalem fecit. Quae fuit illa fides! quae firmitas! quae constantia! in tuenda Ecclesiae causa non solum, verum etiam in morte propter eam tantis in periculis, aerumnis, doloribus oppetenda! quorum meminisse non possu-

mus, quin simul ad omnem virtutem, patientiam, longanimitatem inflammemur.

Hanc autem plagam tam gravem, tam acerbam putabimusne sine magnis divinae providentiae consiliis a Deo in Ecclesiam fuisse permissam? Expertus ille fidem et perseverantiam Sacerdotii illud etiam quaerit a nobis, ut ostendamus orbi terrarum universo magnos nos in hac tribulatione nostra proventus effecisse; ita ut ab omnibus intelligatur non in opibus, quibus spoliati fuimus, non in pompa, quae odia in nos et criminationes peperit inimicorum, non in caeteris omnibus, quae magis propria profanorum hominum sunt, quam imitatorum Christi, verum in divitiarum contemptu, in humilitate ac modestia, in patientia ac caritate, in omni denique munere Sacerdotii imaginem Auctoris Nostri repraesentari, veramque Ecclesiae amplitudinem contineri.

Sed jam finis sit. Venerabiles Fratres, quod infirmitati nostrae tantum iudicio vestro tribueris, quid debeamus vobis videmus: quod debemus, freti Divini Numinis auxiliis, consiliisque vestris, omni studio ac fide reddere ac praestare conabimur. Rogemus igitur Deum, ut adsit inceptis nostris, ac virtute sua efficiat, ut quo clarior omnibus est haec nostra imbecillitas, eo manifestius in Ecclesiae regimine ejus admiranda Divinitas elucescat.

Egy magyar származású Afzfonyság, nagy tekintetű Férje' társaságában ide érkezvén Olafz Crizágból, örömmel beszéli: hogy a' mint ke-relztül útaztak volna Velentzén; szerentséje volt

ott személyly szerént tisztelni a' Sz. Pápát, ki által, Férjének esmeretes érdemeire nézve, különös kegyelemmel fogadtatott. Gyakor audientziákat szokott adni Ő Szentsége, külön a' Férjfiaknak, külön ismét az Afzszonyságoknak, a' kik fátyollal bé-fedve, égő fáklyák között vezetődnek a' trónusához. — A' képe Ő Szentségének közönségesen árultatik már itten.

Hadi Környülállások.

(Külföldi Újságok szerént)

1. Német Birodalmiak, és Helvétziaiak.

Kemptenből Apr. 1-ső napján: — „Az itt fekvő Graubündteni Regiment, mely, Salis Generális nevére nevezeték, Mártz. 30-dikán új zászlókat kapott, mellyeken ez olvastatik, arany betűkkel: Pro Deo et Patria (Istenért, és a' Hazáért). Szent esküvéssel kötelezté magát ugyan akkor az egész Regiment, hogy állandóul hív marad Hazájához, és azon Hatalmaságokhoz, kik egygyesítették magokat, annak a' köz-ellenségnek meg-zabolázására, melly, el akarta nyomni végképpen Helvétziát.“

Bernában, melly kelletlen Vendégek legyetnek a' Frantziák: szembetűnő jeleit adta ennek az oda való nép, a' közelebb múlt Mártzius' 5-dikén is, úgymint a' melly szomorú emlékezetű napon rontottak vala oda bé a' Fr—ák, két esztendővel ezelőtt. Nagy ebédet talált t. i. az nap adni az új Fr. Követ Rheinhard: de az ebédén senki se' jelent meg a' mostani Igazgatókon kívül, 's azoknak se' igen nagy appeti-

russok volt, és egészségért való ivások éppen nem történtek.

2. Olasz Országok.

A' Genuai földre Vado és Finale között ki szállottak Mártz. közepe táján némelly vizsgálódó Anglusok, hogy olly alkalmas helyet nézzenek ki, a' hol jó móddal szállhasson ki fegyveres népek a' szárazra. Ugyan akkoriban, el fogtak egy hajót, mellyen nyóltz száz zsák búza volt. (Mind Vado mind Finale, szembe-tünöképpen ki vagynak tétetve az Olasz Ország' Mappáján.)

Mediolánumból Mártz. 24-dikén: — „A' Cs. K. Sereg' Vezére Melas Generális, olly értelmű rendelést tétetett közönségessé Mártz. 15-dikén: hogy halál a' fején, valaki gabonát vagy más eleséget mérészlene által szállítani Lombárdiából a' Genui földre.“

A' Liguriai (Genuai) Insurgensek ellen tett utólszori szerentsétlen próbáját Massena Fr. Vezérnek, így adja elő a' Turini officiális Újság:

„Massena (fr.) Vezér, meg-indult Mártz. 5-dikén Genuából egy Seregofztáallyal, mellynek száma, öt és hat ezer között volt; 's útját Fontanabuona felé intézte, hogy borsfzút álljon annak Lakosain, tüzzel és vassal. Az Insurgensek meg-értvén ezen szándékot: egy Cs. K. Sereg-fzékafzhoz kaptsolták magokat; hanem midőn már közelített volna az ellenség: két részre oszlottak, 's meg-b'jtak az út megé mind a' két felől, szabad menetelt engedvén ekképpen a' Fr—
aknak, kik is mihelyt meg-látták a' Cs. K. Ka

ronaságot, nagy sebességgel rohantak neki, 's meg-támadták azt hómlokban: de alig kezdődhetett el a' viadal, mindjárt ki rontott a' fegyveres földnépe les-helyeiből, 's két tűz között szorította a' Fr—ákat olly foganatossan, hogy mintegy két ezren maradtak közölök halva, és még többen estek sebbe 's fogságba. Tsak a' Tíztek száma, a' kik meg-sebesedtek, 113-ra ment, kik között két Generálisok is voltak, hanem az egygyik (Arnauld nevezetű) még a' vízfőzár-vitettetés közben meg-holt. Ezen vesztés után, Recco felé vonta vízfőzárát magát Massena, 's onnét egy Salupon (kis hajón) Corniglianoba ment, 's ott telepítette meg a' fő-quártélyát is. Annakutánna Genuából, száznál felesebb számú Salupokat rendelt a' sebeseknek el szállítására, kik a' St. Pierre d' Arena-i Ispotályba vitetődtek, Nagy zúdulást okozott ezen történet, Genua Városának Lakosai között, kik már úgy is békétlenek voltak a' mind untalan nevekődő drágaság miatt. Egy font kenyér, 24 szű-h megy most ott.

(A' Fontanabuonai történetjeket a' Fr—áknak másképpen írta ugyan le a' Genuai Újság, melynek előadását közlötték Pari'sban is: de azt éppen nem lehet tudálni, mivel még most a' Genuai Újság, tartozik e kőjok lenni a' Fr—áknak, kik a' leg-újabb Tudósítások szerént, négy ezren tartózkodtak vala még Genua Városában. Meg-vallják ugyan említett előadásokban a' Fr—ák, hogy a' fel kelt Ligúriai Lakosok, igen erősen igyekeztek ellent állani nékiek Mártz. 5-dikén: de ditsekesznek egyfzersmind, hogy kemény tűzők' ereje által kereftül rontottak a' fel

kelt-nép' sorain, és hogy sok helységeket gyűjtöttek fel, nevezetesen Pianessát, melyben csak egy ház maradt meg épen a' lángoktól: Cicagna nevű helységben pedig, mely, az Insurgensek lakó völgye' közepén fekszik, el égették, egyéb épületeken kívül; az Insurgensek Vezérjének a' házát is, és hogy sok cseséget kaptak, melynek el szállítására, számos hajók küldöttek el Génuból. — Ezek a' hajók más végre küldöttek el Génuból a' Massena parancsolatjára, sietséggel, mint a' Turini Újság'ól tudjuk. — Ditskelesznek továbbá a' Fr—ák, „hogy nem esett el részéről Fontanabuona' vidékén több kettőnél, és csak 25 esett sebbe: ők ellenben sok fegyveres Lakosokat fogtak el 's lövöldöztek agyon.“ — Ezt az állítást azomban gyanússá láttatik tenni néminémüképpen, magának a' Genuai Újságnak előadása is, úgy mint a' melynek végző sorai fzerént: Mártz. 5-dikén, Mont-Allegro-nál, Levinél, és Rappallónál is véres verékedése volt egy frantzia Seregzakáfnak a' Lakosokkal, melly Seregzakáfnak, minthogy nem győzte várni azon frantzia csapatokat, a' mellyeknek Fontanabuona felől kellett volna oda érkezni: visszsa-tért előbbeni tanyáira, t. i. Reccoba és Soriba.)

A' fel-kelt Ligúriai Lakosoknak 4-dik viadaljok volt már az a' Frantziákkal, a' melly Mártz. 5-dikén történt. Tizenöt ezerre ment vala már akkor az Insurgensek száma, kik, 122 Helységek'ből sereglettek öszfe, és hogy még inkább nevedjen az erejek: e' végre, egy buzdító Hirdeménnyel küldözött el Mártz. 12-dikén a' Vezérjek,

Leveroni, a' ki hivatalára nézve Prókátor volt, és egy Kerületnek fő Tisztviselője. Vagynak vagy két igen kemény ki-fejezések a' Hirdetményben: de éppen azért akartuk azt maga egész valóságában közleni, hogy meg lehessen ítélni belőle, melly nagyon neki keseredtek a' Genuai Insurgensek, 's mennyire nem szenvedhetik már a' Fr—ákat. — Így következik a' Hirdetmény' értelme:

A' Fontanabuonai és Rapallói vidékek' Lakosai, minden más Lakostársaikhoz, kik barátjai a' Vallásnak és a' jó rendnek.

Isten' segedelmével, győzedelmeskedtünk még eddig mindég, Istenünk és Hazánk ellenégein: az ő tulajdon fegyvereikkel 's egyéb hadi készülleteikkel hartzoltunk ő ellenek, és a' tőlök el vett sok nyereséggel könnyítjük azt az inséget, melyre juttatták ők a' mi rokoninkat. Az ő vérek, kövéríti pulztákká lett földjeinket, 's ebeink töltik gyomraikat, ezen tolvajoknak testeikkel, kik minket mindenünkből ki-rablottak. Ez a' papiros is az övék volt, melynek általa beszéllhetünk veletek. Barátink! Ha olly buzgó bátorság által vagyon szívetek el foglaltatva, a' millyennel ditsekedtek: most van ideje, hogy meg-mutassátok azt. Gondoljátok meg, mitsoda nyomorúságra jut Hazánk naponként, 's fog még továbbra jutni, ha vége nem szakad benne a' hadakozásnak. Nézzétek egy részről, mitsoda szörnyű pulztításokat vísznek véghez azok a' hitetlen Fr—ák, valamerre fordulnak; és más részről képzeljétek azt az írtóztá-

tó éhséget, melynek szomorú áldozatjaivá ke-
lene lennünk illy környülállásokban. Vegyének
gondolóra, melly igen alá szállott a' Fr—ák'
dolga, kik minekutánna mindenfelé el borítot-
ták Olasz Országot; most a' mi földünknek egy
zúgollyába szorúltak; gyűlöletesekké 's átok' tár-
gyaivá tették magokat az egész Világ előtt; ellen-
ségeikké tsinálták magoknak az Eget; földet; és
még a' poklot is, melly annyit nyelt már bé közzé,
lők, hogy meg-tsömörlött tőlök. Talám úgy
vélekedtek ti a' Frantziák felől, hogy ők olly meg-
győzhetetlen emberek, a' kikkel nem lehetne
bírní? Tekintsetek Fontanabuonára, és Rapal-
lóra. Itt fogjátok még látni az ő veszedelmek-
nek szembetűnő nyomait; és a' mi négy győze-
delmeinknek szerentsés következéseit, mellyeket az
Isteni gondviselés védelmének köszönünk; meg-
látjátok azokat a' fogságunkba esett nevezetes (fr.)
Gránátérosokat, a' kik nagy dühösséggel indul-
tak a' jó Császári Katonaság ellen. Meg mutat-
juk néktek, hol jött ellenünk az a' kevély, és
végső rontással fenyegetődző serege az ellenség-
nek? és hol kergettük mi őket tüzzel és vassal.
Melly könnyen ki vertük mi őket a' napokban,
erős tanyáikból? minémű dicső nevet nyertek
Vitézeink, kik, olly serényen hartzoltak, Iste-
nünk, Hazánk, 's a' jó rend ellenségei ellen!
mennyire betsülik az idegen Nemzetek, a' mi áll-
hatatos bátorságunkat! A' Maradék is háládatos-
sággal fog erántunk viseltetni.

Barátink! most van az ideje, hogy a' jó
szívű Lakosok, különböztessék meg magokat,
a' rossz szívűektől, 's a' Haza' betsületes Fiai,

az undok Jakobínusoktól. Keljetek fel, és kövessetek bennünket, a' kik elöttetek megyünk. Kérünk az Istenre benneteket, ne adjatok hitelt az ellenségnek, melly, meg-tsalna szokása szerént: a' midőn minket, ellenségeitek ké tenétek magatoknak, és a' Fr—ák nem lennének Barátitok. Isten segítsen benneteket. — Költ a' Cieagna-fő-quártélyból Mártz. 12-dikén 1800.

Leveroni Fő Vezér.

Nápolyból Mártz. 12-dikén: — „Tizenkét új Regimenteknek fel-állítása eránt tett rendelést Király Ő Felsége: mellyek között nyóltz, itt Nápolyban szerkeztetődik ösfzfe; három pedig Rómában, Generállieut. Naselli vigyázása alatt; és egy Langoneban, 's a' Sienai földnek azon Erösségeiben, mellyek, lo Stato delli Presidii nevezet alatt esmeretesek. Tiszteknek fel nem vevődnek ezen Regimentekbe, kik a' Frantziáknak Nápolyban letakor, szolgálatot vettek; vagy nem úgy visélték magokat, a' Frantziák ellen való hadakozásban, mint illet volna hív Vitézekhez.

3.) Nagy Britanniáiaiak.

Hová akar a' mi Ministériomunk, földi seféget szállíttatni ki? még eddig sem bizonyos, hanem annyi bizonyos, hogy igen nagy készüléteket tétet ezen szándékának végre-hajtására; úgy hogy már húsz ezer fegyveres ember' el szállítására elégséges hojói vagynak ki-bérelve.

Az Irrelandiai Ország-gyűlésben mind untalan nagyobb előmenetellel foly a' tudva lévő egygyesség' dolga, az az: mindég több vokok vál-

lalkoznak ott, azon feltételeknek helybehagyására, mint sem az ellenzésére, a' mellyek alatt kívánja a' Londoni Mistériom, Nagy Britanniának (Angliának és Skótzsiának) Irlandiával leendő egyesíttetését: melly eránt olly tökéletes bizodalommal vagyon a' Ministériom, hogy már el is kezdett némelly házakat le-rontatni Westminster vidékén, egy új tágas Parlamentom-háznak építtetése végett, a' melly, Császári Parlamentom-háznak fog neveztetni.

Déli-Ámérikából nevezetesen Surinamból, olly híradással érkezett egy ánglus hajó a' Plymouthi Kikötőhelybe, a' melly szerént, hívatalt kaptak Surinámban az Ánglusok, a' Fr—áknak Cayenne nevű Szigetjeből, hogy menjenek Cayenne el foglalására, minthogy arra jó alkalmatosságot szolgáltatott a' Cayennei Szerentsenek pártütése. A' Szurinámi Ánglusok, mindjárt segítségért küldöttek Martinique-be.

Az Angliában tartózkodó frantzia Kiköltöztek' száma, öfzfze-summáltatván Mártz. első napján, ment a' Világiaké: 4153-ra; az Egyházi-Személyeké pedig 5612-re. Ezen szerentsélenek, részszerént segedelem-pénzből, részszerént kézi munkájok után élnek, 's meg vagynak elégedve a' kevéssel is.

A' Ministériom nagyon rajta van, hogy feles gabonát szerezhessen Marokkóból.

4.) Frantzia Orfz ági ak..

Buonaparte, a' saját kormányozása alatt leendő tartalék-sereget, Walliserlandba szándékozik, az újjabb Tudósítások szerént szállítani.

Hogy a' belső tsendesség és bátorság nem állott még vilfíza Fr. Országban: mutatják a' következő két történetek is, melyeknek egyikét, Mártz. 24-dikén írták Pári'sból; 's a' másikat, Mártz. 25-dikén hirdette ott a' Journal du Commerce nevezetű Újság. — Az első történet az: „Egy Kurír, a' mint postán utazott volna Nizzából Pári'sba: egyszerre 19 Személyek el állották az útját, 's minekutánna egézfízen ki-rablották volna: meg-ölték. — A' másik történet ez: „Argentiére kapuinál 800 pártosok mutatták magokat Mártz. 12-dikén, 's egy szempillantásban se' lehetett bátorsága tölők a' Lakosoknak. Mártz. 11-dikén Uzesben voltak, 's egy Szakasz közölők, melly, 50 emberből állott, egy puska lövetnyire közelített Argentiérehez, illy kiáltással: Eljen a' Király! (Argentiére (Argenteria) kisded Város, Fr. Országban azon részében, melly, a' mostani revolúciónális fél-oriztása 's el nevezése előtt Fr. Országban, Langvedocia név alatt vólt esmeretes. Uzes (Usetia) is kisded Város, Felső Langvedociában, Pári'stól 154 órányira, dél és napkelet között.)

Elegyes Tudósítások.

A' Chiaramonti Famíia, melyből VII-dik Pius Pápa vette a' maga származását, Frantzia Országból szakadt által Olasz Országba, 's a' tör'söke, az a' nevezetes Clermont Ház vólt, melynek öregebbik lineája, még most is Clermont-Tonnere nevet visel.

Londonban a' Tamesis partján, nem a' Várná ház égett el Febr. 17-dikén — hanem egynehány Magazinomok, mellyek nádmézzel és rummal voltak rakva. A' meg-olvadt 's gyúladt tűzkor és rum, láva módjára folyt a' Tamesisbe. A' kár, 250 ezer font sterlingre becsültetik.

Egy gazdag Portugallus Zsidó, Mocatta nevű, hala meg mostanság Londonban, életének 80-dik elzt—jében. Többet ér másfél millió forintnál a' vagyon, mellyet hagyott maga után. A' Testamentomában, 3 Örállokat nevezett ki a' végre, hogy elz endeig strázsálják az ő sírját, melly fáradságnak jutalmául, 2200 forintot rendelt nékiek.

A' német könyvek olvasásának igen nagy divatja kezdett lenni Londonban, melyre nézve Gebhard nevű német Könyváros, közel a' Királyi palotához, egy nagy német Bibliothékát állított fel, a' melyből, bizonyos zálognak letétele mellett, kérért adogat ki olvasni való Könyveket. — Kotzebue' teátrumi darabjai közzül egynehány, által fordítódott ángliai nyelvre, 's el is játszódt Londonban.

Hogy a' múlt postán, némelly hiánosságokkal ment le Hírmondónk darabja: okozta azt, egy előre el nem látott Tipografiai történet.